

סבתא רות יקרה

כבר מהרגע הראשון בו פגשתי בך, נכנסת לליבי. אל תתביישי "אמרת לי, וכששיתפתי בחיוך שאני לא מתביישת, השבת בהלצה" אבל רק הכרת אותי ... את צריכה קצת להתבייש!"

וכך, נוצר בינינו קשר, שהוא כביכול לא קשר דם, אבל הוא היה קשר של הרבה אהבה וכבוד אחת לשנייה. היית כמו סבתא בשבילי, וידעת את זה, ולא פעם אמרת לי "את כמו נכדה בשבילי"

אתגעגע אלייך סבתא רות. ממש אתגעגע.

אתגעגע לשיחות שלנו, ליכולת שלך להאיר את המציאות בעוד גוון, לחכמה שלך.

אתגעגע לבדיחות שלך.

אתגעגע לאופן בו היית מתפעלת וגאה ממני ומגול.

אתגעגע לאופן בו היית מתפעלת וגאה מהילדים שלנו.

אתגעגע ליציאות שלנו יחד לאכול גבינות' כפי יכולתך" - 'כי מה אכפת לי כבר, בגיל שלי אפשר כבר לעשות הכל" !

אתגעגע לשבת בבוקר, לקפה איתך ולשיחות בהן את מתעניינת, מתעניינת באמת.

אתגעגע לטלפונים ממך בשישי בערב, ובכל אירוע מיוחד. אף פעם לא פספסת כלום!

אתגעגע להתעניינות שלך, כשהילדים חולים או אחד מאיתנו.

רות, אתגעגע לכל כך הרבה רגעים בהם היית נוכחת בחיינו. תודה על כמויות האהבה שהצלחת לתת לכל כך הרבה אנשים, ולנו באופן אישי. תודה על שאפשרת לנו ללמוד ממך את ההיסטוריה של העם שלנו. תודה שהיית עוגן ומקום כל כך מנחם ואוהב עבור גול, כמה הוא אהב את השיחות איתך וכמה הוא דאג לך.

שמחה בשבילך, שדי, שזה הסתיים. כבר היה לך קשה, וכל הזמן אמרת לי "אני לא באמת מאחלת לך להגיע לגיל הזה, זה קשה".

היום, כשהסתכלתי על הארון שלך, מונח ליד קברו של סבא ז'ק, שכל כך הרבה שנים חיכית להתאחד איתו. היום, פתאום היה זה רגע שלם. ושמחתי בשבילך שזכית לו סוף סוף.

תודה על 15 שנים, בהן זכיתי בך כסבתא גם קצת שלי.

אני אוהבת אותך ואתגעגע אלייך.

אורטל

